

Протокол

№

гр. София, 21.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4656** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15:14 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Ф. Ц. Ф. - редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ - Комисията за защита от дискриминация - редовно призован, се представлява от юрк. Б. Б., с представено днес пълномощно.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - началникът на РУО – С. град- редовно призован, не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Министърът на образованието и науката - редовно призован, не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Синдикат на българските учители - редовно призован, не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ - редовно призован, не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Н. П. С. - редовно призован, се явява лично.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА същото, след като с протоколно определение от 10.12.2025 г. е отменен дадения ход по същество.

ДОКЛАДВА постъпило на 19.01.2026 г. писмено становище от заинтересованата страна Н. П. С.,

с което се посочват стандартите на Европейския съд по правата на човека при твърдения за дискриминация, тормоз и отказ от събиране на доказателства.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Представил съм писмени бележки и това е всичко.

ЮРК. Б.: Нямам доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА С.: Всички доказателства са в преписката и няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представеното от заинтересованата страна Н. С. на 19.01.2026 г. писмено становище.

СЪДЪТ НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (лично): Поддържам писменото си становище в писмените бележки преди отмяната на хода.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА С.: Моля да ми се предостави екземпляр от писмените бележки.

ЮРК. Б.: Моля да оставите жалбата на г-н Ф. без уважение, тъй като не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК и да потвърдите Решение № 58 от 2025 г. на КЗД като правилно, обосновано и постановено в съответствие с целта на закона. Моля да ми присъдите юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА С.: Поддържам изцяло писмения си отговор от 02.10.2025 г. и допълнението към него от 27.10.2025 г., както и всички представени с тях доказателства и направени доказателствени искания. Считаю, че жалбата на г-н Ф. е неоснователна и моля да потвърдите Решение №58/12.02.2025 г. на КЗД като правилно, законосъобразно и постановено при спазване на процесуалните правила. Жалбоподателят не сочи нови факти или доказателства, които да оборят изводите на КЗД, а на практика оспорва оценката на доказателствата, което не е основание за отмяна на административния акт. В тази връзка държа да уточня, че никога не съм заявявала несъгласие с решението на КЗД, във връзка с грешката от протокола. В хода на съдебното производство бяха допуснати процесуални нарушения, които накърняват правото ми на защита с отказа да бъдат разпитани свидетели. Смятам, че съдът е длъжен служебно да провери неговата законосъобразност въз основа на цялата административна преписка по чл. 168, ал. 1. В тази връзка, на първо място ще се спра на основанията за безспорно установен от КЗД факт, а именно отказа на жалбоподателя да ми изплаща полагаемото се допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода до 01.07.2007 г., при положение, че същото възнаграждение е изплащано на други учители в същото училище, намиращи се в сходно положение. Фактите са, че съм педагогически специалист; за периода до 01.07.2007 г. на мен не ми е начислено изплащане по трудовия стаж, докато други учители са получавали. Особено важно е, че за това поведение на г-н Ф., той е санкциониран от РУО - [населено място], което представлява официално удостоверяване на нарушение от компетентен контролен орган. Отделно от това към преписката са приложени писмата с констатациите от

Съюза на българските учители, от Министерство на образованието и РУО – [населено място]. Поради това КЗД правилно е приела, че отказът за изплащане на полагаемото ми се възнаграждение за трудов стаж и професионален опит до 01.07.2007 г. представлява дискриминационно третиране. В тази част решението на комисията е напълно законосъобразно и обосновано. Г-н Ф. неправомерно си преписва правомощия, които законът не му дава. Директорът няма правомощия „да не вярва“ на болнични листове, още повече да ги оспорва по същество, след като са потвърдени от ТЕЛК. Болничните листове са официални удостоверителни документи. След потвърждение на ТЕЛК имат задължителна сила. Работодателят няма дискреция да преценява медицинските документи. Твърдението на г-н Ф. в неговата молба до административен съд, че като директор може да оспорва болничните листове е правно несъстоятелно и само по себе си показва последвалия тормоз и незаконосъобразно поведение. Масовото и системно оспорване на 7 болнични листове, всички потвърдени от ТЕЛК, няма отменен, няма коригиран, няма признат за неоснователност. Когато болничните се признават, като работодателят продължава да ги оспорва, доказва връзката между тормоза, който ми е наложен и здравословното увреждане, което аз съм получила. От епикризите, които приложих пред административния съд в моите отговори е отразена появата на трайно увреждане, в случая липсата на такъв преди събитията и следствената връзка след събитията, които са предмет на първата жалба, която съм подала до комисията. В случая е налице пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятно третиране от страна на жалбоподателя и влошаване на здравословното ми състояние. Приложила съм като доказателства изследвания с ЯМР и други апаратни изследвания, които ги има описани и в епикризите и не могат в никакъв случай да се приемат като някакво привилегировано поставяне на диагнози спрямо мен. Жалбоподателят твърди, че епикризите не са достоверни, защото са от една и съща болница. В тази болница аз се лекувам от 2000 г., когато ми е поставен първият ТЕЛК. Била съм лекувана и наблюдавана и по времето, когато съм работила в училището и имат пълната моя медицинска история и продължавам да се лекувам там, защото това е единственото заведение, което може да се следи и регулира моето здравословно състояние. КЗД е установила тормоз и неблагоприятно третиране във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 1 на ЗЗДискр., където е казано, че тормоз е всяко нежелателно поведение, което води до накърняване на достойнството на лицето, създаване на враждебна, унижителна или обидна среда. Във връзка с чл. 4, ал. 2 на ЗЗДискр., тя е налице когато лицето е поставено в по-неблагоприятно положение спрямо други лица при сходни обстоятелства. По време на обжалването на болничните листове не съм получавала трудово възнаграждение, за което има доказателства по преписката. Не са внасяни моите осигурителни вноски в НАП и НОИ. Това съм доказала с официални документи. В тази връзка съм представила и доказателства за увреждането, което съм получила вследствие оставането ми без заплата по време на републикански състезания на децата ми. Преди това не съм имала превод, а след тази дата ми е установено медицински увреждането, което имам и до днес. По време на пандемията ми беше прекратен отпускът по чл. 173, ал. 3 от КТ, два дни след заседание на КЗД и бях принудена да напусна. Това е доказано в моята втора жалба към комисията, в която съм дала доказателства как ми е направено едно предложение по чл. 30 – 31, което съм отказала. След това ми се правят още две предложения, след което аз получавам силен тремор. Г-н Ф. започва да ме обижда пред колеги и аз съм принудена да го подпиша. Но във връзка с това, тъй като не ми е изплатено по кодекса по колективния трудов договор необходимото обезщетение, аз пускам нотариална покана, връчи ми се в училище и не съм допусната да вляза в училище. Недопускането ми в училище става и по време на моите болнични, когато съм ползвала, за което исках и фактически свидетелски показания да се дадат пред съда. КЗД е записала в своето решение за нарушението относно моята

синдикална принадлежност. Фактически относно неспазването на КТ и свързаните с него решения на колективния трудов договор, които са прилагани за други учители, смятам, че това е злоупотреба с права. На мен не са ми давани часове. Часовете по икономически дисциплини, каквато квалификация аз имам, са давани на учител по руски език, който има квалификация педагог по руски език. Оспорвам изцяло жалбата на Ф. Ф. и моля същата да бъде отхвърлена като неоснователна. КЗД правилно е приела, че са налице множество признаци, които в тяхната съвкупност изграждат дискриминационно поведение, а не изолирани трудови спорове. С оглед изложеното, моля съдът да отхвърли жалбата, да ми предостави срок за писмени бележки след изготвяне и публикуване на протокола и ако може да ми бъде издадена служебна бележка, че съм присъствала на това заседание. Представям писмено становище.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 10-дневен срок от датата на публикуване на протокола.

Издаде се служебна бележка на заинтересованата страна Н. С. за присъствието ѝ в днешното съдебно заседание, както и ѝ се предостави препис от писмените бележки на жалбоподателя, депозирани на 05.11.2025 г.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от правна страна и **ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В РАЗУМЕН СРОК.**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:36 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: